

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotil: doc. PhDr. Radim Kočandrle, Ph.D.

Práci předložil: Jiří Coufalík

Název práce: Vznik a vývoj kynické školy od Sókrata po Diogena

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce, který je uveden v jejím úvodu, je „představit hlavní myšlenky kynické školy ve spojitosti se Sókratovým odkazem“ (s. 1). Autor chce zejména ukázat Sókratův vliv na vlastní základy kynického postoje ke světu. Z tohoto důvodu se první část práce věnuje právě Sókratovi a jeho způsobu myšlení, ať již jde o jeho obrat od „zkoumání přírody“ k otázkám etiky, či o vztah k obci. Na základě Xenofontových *Vzpomínek na Sókrata* upozorňuje na charakteristické společné znaky Sókratova myšlení s kyniky, jako jsou např. odmítání konvencí či kritické myšlení. Mimo jiné tak jde rovněž o silný důraz na sebeovládání a spravedlnost, které v případě Platónových spisů významným způsobem doplňuje zejména akcent na ctnost: moudrost. Ačkoli autor shledává Sókrata jako klíčovou postavu pro vznik vlastního kynického myšlení, poukazuje zároveň na různé odlišnosti – především ve vztahu k obci. Následně se zaměřuje na udávaný vliv Sókrata na Antisthena, jehož osobě věnuje další kapitola. Všimá si přitom různých kynických prvků, jako je např. „námaha“, které jsou Antisthenovi přisuzovány. Zároveň se kriticky pozastavuje nad způsobem zachování zpráv o Antisthenovi, jeho zařazením do kynické tradice, či problematickým spojením s jeho údajným žákem Diogenem. Poslední kapitola pak věnuje asi nejznámější osobě kynické filosofie – Diogenovi ze Sinópy. Právě na jeho případě pak autor ukazuje ustavování kynického vzoru pro jednání, oproštěného od pouhých naučených konvencí. Ukazuje zde rozdíl mezi běžným jednáním v obci a naopak typickým kynickým přístupem ke světu, hodnotám a životu. Lze proto prohlásit, že v úvodu uvedený cíl práce se autorovi podařilo velmi dobře naplnit.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Téma, které autor pro svoji práci zvolil, klade v první řadě velké nároky na schopnost práce s literaturou. V daném případě pak nejen s literaturou sekundární, ale především primární v podobě dochovaných textů antických autorů. V tomto směru lze určitě prohlásit, že autor si práci s literaturou dobře osvojil. Svůj vlastní výklad neustále vhodně ilustruje odkazy na primární prameny a zároveň jej doplňuje názory současných badatelů. Přihlíží přitom nejen k tuzemské, ale i zahraniční literatuře. Současně je patrné, že se v tématu nijak neztrácí, výklad vede pevně a podává jej po jednotlivých krocích, které jsou srozumitelně voleny. Jednotlivé hlavní kapitoly navíc v jejich závěru shrnuje a tím čtenáři znovu přibližuje klíčové body. Podobně pak celou problematiku přehledně shrnuje i v samotném závěru práce.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev je v zásadě dobrý. Četbu nicméně místy znesnadňuje nadužívání příliš rozvitých souvětí. Autor dobře odlišuje citace a parafráze. Odkazy na primární literaturu sledují úzus platný v oboru. Lze nicméně uvést, že opakované odkazy na též zdroj v rámci jednoho odstavce (viz. např. Suvák na s. 3) je vhodnější uvést do jednoho společného odkazu za celým odstavcem. Podobně by bylo vhodné sloučit do jednoho odkazu na konci odstavce i všechny ostatní uváděné odkazy (na různá díla), pokud se nejedná o přímé citace. V práci lze pochopitelně nalézt různá drobná pochybení, jako jsou chybějící mezera mezi zkratkou pro stranu a číslem strany (s. 3, pozn. 2, 4, 7–9), či jejich uvedení v kurzivě (zjevně v důsledku uvádění předcházejících názvů knih v kurzivě). Podobně se občas vyskytují gramatické chyby (např. „rituály patřili“ na s. 3), ale nejedná se nijak o pravidlo. V případě prvního zdroje uváděného v bibliografii (Aristofanova *Oblaka*) by mělo být „Clouds“ a nikoli „Cloud“. Není také explicitně zmíněno, kde je v textu citováno z textového zdroje „XENOPHON. Oikonomikos, Stuff.mit.edu portál pro studenty. [online]. [cit. 21. 7. 2023],“ který je uváděn v bibliografii. Určitě je rovněž třeba vždy uvést překladatele užívaných pramenů. Také uváděné termíny by měly být dány do uvozovek. Práce je jinak velmi dobře a přehledně členěna do jednotlivých kapitol. Lze nicméně doporučit občasně členění textu do více odstavců, které jsou místy příliš dlouhé (např. s. 4–5). Práce by také měla být doplněna o seznam zkratk děl uváděných antických autorů. V tomto ohledu lze nalézt i různá přehlédnutí, kdy je např. Diogenés Laertios zpravidla uváděn jako DL, ale v pozn. 223 je uveden v jiném znění.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce je velmi dobrý. Z textu práce je jednoznačně patrný autorův opravdový zájem o zvolené téma, který zjevně významně přispívá k její výsledné podobě. Autor rozhodně demonsturuje, že si velmi dobře osvojil práci s odbornou literaturou. Práce je tak výsledkem jeho samostatného přístupu, opřeného o primární prameny a relevantní soudobé badatele.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově):

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“.

Datum: 28. 8. 2023

Podpis: